

Forfatter: Trier, Ernst Johannes

Titel: BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1867-02-17)

Citation: Trier, Ernst Johannes: "BREV TIL: Abel, Marie FRA: Trier, Ernst Johannes (1867-02-17)", i *En Brevveksling ved Povl Hansen*, BOGHANDELS FORLAG, s. 277. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002222419-X00-shoot-L002222419X000238.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: En Brevveksling ved Povl Hansen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Ernst Trier til Marie.
Vallekilde, 17. febr. 1867.

. . . De sidste dage har været travle og trættende — travle med de daglige fremmedbesøg, der har været; de tager mig så megen tid — og trættende med sygdom. Weitemeyer har havt bylder ... og Lars Pedersen har havt den ondartede halssyge; . . . jeg har måttet pensle ham, og det tager også tid . . .

I dag er luften så yndig; solen brød igennem tågen . . . mens lærken højt oppe slog sine triller. I kirken var der godt at være; dér var de bedste af vore karle og Thomsen og Anders og Alida og pastor Fr. Møller til alters.

Ja Fr. Møller, denne udmærkede mand, kom hertil i går og kom »bag på mig« i aftes, han bor for resten hos Hoff, hvis ungdomsven han er. I anledning af hans komme skal vi have forsamling herude hos os i aften kl. 7, og »hele præstegården« kommer da herud og drikker té i forvejen.

Weitemeyer og Lars Pedersen har været lidt oppe i dag. For lidt siden aflagde jeg et besøg i stalden og s. 278trakterede vore svin med rådne æbler og vore heste med gulerødder.

Siden min samtale med Jørgen Madsen er han bleven så elskværdig, så jeg ikke kan beskrive dig det, og han er mig nu atter til mageløs hjælp; ja, hvor er han dog dygtig. Han hjælper mig i denne tid med jordens behandling. Vi er i fuldt arbejde med at køre jord, bryde den op, sive jorden af o. s. v. . . . På skolen hjælper han mig også godt . . .

— Ja nu var L. O. her og tog min tid; han havde i går været ovre hos sin kæreste; hun var bleven så meget tungsindig, fordi hun ikke måtte få lov til at komme her til sommer. Hun græd så bitterlig, og jeg måtte love ham at tage til hendes hjem for at snakke med den gamle . . .

Gud bevare os alle! . . .